pag. 590.

nii jäi jis fe mees tee weerde oma õigust fuure helüsa taskan tänni, aga mina ja fe täine lätsime omma tied.

Sis küsse jälle üts neitsi, kas fe mees jis piäpäi pünnes jäänd sellel filmä walla fai tspatas, wai on weel wõimalik temäl da kuiki nägemä nakata.

Om küll üttes fe, minal om päänest filmä rohto sis kõik filmä terwes teep, kiwi pütüska pantse fellefama lätte ütjõnta haro fisse mes fün on. aga ma üttlen et kõik fe jutt mes meie siin rõneli ja weel pöälesi minno filmä rohi pääl teie ja näpama minna ei sa falajam hattuna, et mitte kellegi feda rõnelda ei fellest ka üitsegi fõnna jutrusta. nii mo fõbra, kas kuuli et feda meiu waia putta, ja kõik üttli et meie ei fo feda kellegi ütte fõnaksi ütlemä.

Kiwi pääle felle jutte jäi kõik waiki et müdäki enamp suulda ei ole. aga peawi alli fee fidmilta mees pääl pun atpan kõik fe jutte fõrapt fõnna fõsta ärä sulledawa ninx tõhele pandma. ja nüüd ninx ta nagama. — Lammanga kui ta üles heräsi ja linne laulma hakkas järwe fai et ja wahe alli. kellel temä palle aigu et üttegi inemisse häält kuulda ei ole ei da mõõnestas tõmmist tunta. fis rohi temä tagasamäsi pandi maha kullel weel sõrra aigu ja fis nadas nõäppisaka ümbre tõõsi feda lätset otma. sõh filmä rohi feh kittsdi olewat. ja kui ta hakkasa jo hä tiin aiga olli otma fis läüs ka temä mõõnes sõh lätte. alli ja nadas fis feda wahest weereni kõiki harakaisi. kõsjaka läbi sumpma. Laani temäle fis ka õnnes jo üts kiwi sõe külgs putru mida ta fis fuure rõõmuka wälkä kipi. ninx fis kumpi et alli ka waiksi pütüsse. wastu kiwi. ta wõi temä üksi ja läts fis pääle ärä kõsjaka sumpin ütte pehma, sõh temä fellel puttel ka mulda otma nadas hoft rohto kõttewõis laada. aga es õiewõi seiski mõõdu. kuna ta nõus wõi ütte pun pulkaga feda pütüsejje läbi kaapida. ninx fis feda mõõtuki wahest mulda leitä. —

pag. 591.

ja õnnes läts ütte kõrd pini pulka ots pütüsejele läpi ninx fis kumpe ta fõrneka sah et muhu peen alli, ninx lappatas ja kuulst et fe hepst tühi alli ja et müdäki fees sa alli ja teedmise perra weel meietäi filmä rohinüüd swali ta feda rohto oma pea pesä paale ja mõõk fis omase filmä apeemet. ja ta tundse kui temä filmä süpeldelmä ja nii kui kapuna nakki. ja fis mõõk temä weel täipt ja kolmandat kõrda da, ja wõtta ümet fitwä pole terwes ninx nägemine fai nägewas ninx ta nägi et fe filmä rohi õeswa were pugune alli. ta tennäs Jumalat et temä filmä nägemine tagasi alli fanes, ehk küll fe küsi ülekohtuline inemine temä nägemise alli ärä wõtnu. ta wõt fe kiwi pütüsejega, fe filmä rohoga angli oda ja mõõtles, waia om mull ka woeta kas ma sa äät ok ohne, ninx ta läts ja läüst et fe üts pime kuus alli olnu, ninx selle all kon fe rõõmelemine alli kuulus alli pun ei tehst ninx saiomisest lahtest üts laksa wasse tettü millest ärä tunta wõise et pääle sai ja mitte äät nagami am. ta nadas peldõmä et wahest nee õdakutse rõõmeleja saab feda nägewä et temä neile filmä rohto pütüsam ärä wõtnu, ja fis wõis weel täine lugu surisema jõutsta kui edimäne alli. sellepärast wõtt temä pütüsejje ja jooks pääle minema nii kaawwa kui mõõtsaks wälkä jai fis mõõtles ta mina ole nüüd Jumala tenn ammast lahtist ärä päänä waia om mull ka neid minnä awitawa es ilma meeta pääwi elama ja jooxi puntsst kammatawa. ja ta läts fis rüütlusa Leo linna ja üttel lendä ütte karka filmä tohtri ja wee fanneta tundja olewat. fis taasi temä mano palje pinetäid ja lõdätäsi ta filmiska inemiisi. ja kõik seda ta enamiti fee rohoka rahits fai nägemise pia. ninx wõimata kui ka kuulus foadi et temä wee paatle tundja om. fis pallelt ja paskelti palje raha et näütä enneki kas wee fann om sapt wet fees fis meie kaiwame pinna laiwa. ja lõiwe fis linna mõõtta edesi ja tagasi laani wõrehti mano fai.